

[Morten Lange.]

sædvanlig velvilje vil oplyse os om i udvalget; så kan han jo se, om han også kan overbevise os.

Det, som for mig er hovedproblemet i dette kompleks af landbrugslovforslag, er i virkeligheden dette: har de nu også en rimelig samlet målsætning? Det forekommer mig, at vi kunne trænge til en langt bedre samling af vor landbrugslovgivning. Der er ingen tvivl om, at det med de markedsindretninger, vi har i Europa, kan være ganske svært overhovedet at drive en landbrugs politik, der er rationel. Over for et meget stærkt protektionistisk område som især fællesmarkedet kan det være meget vanskeligt at lave en konstruktiv og god landbrugs politik. Jeg tror, at den politik, vi i øjeblikket fører, i alt for høj grad interesserer sig for områder, som måske ikke er de helt centrale. Jeg tror, at spørgsmålene om finansieringen, om renten, om de høje ejendomspriser i langt, langt højere grad bør ind i brændpunktet for vor debat.

Jeg tror også — som jeg nævnte det ovenfor — at en bedre organisation af landbrugets eksport, en mere samlet institution til klaring af landbrugets salgsfremstød, ville være overordentlig værdifuld og kunne klare en lang række af de problemer, som i øjeblikket klares på en sådan måde, at jeg har det indtryk, at højre hånd ingenlunde altid ved, hvad den venstre gør, og måske ikke engang rigtig kan få det at vide.

Det er sikkert overordentlig vigtigt, hvis dansk landbrug skal klare sig i fremtiden, at vi indstiller os på, at skal vi klare os over for protektionistiske markeder, må vi selv være overordentlig faste og koncentrerede i vore oplæg, koncentrere os om nogle af de problemer, som især brænder på, og dér tror jeg altså at sådan noget som renten, salgsmulighederne og salgsorganisationen vil vise sig at være væsentlig vigtigere end en lang række af de lovforslag, vi har til behandling i dag.

Vi vil jo få meget kort tid til udvalgsforhandlingerne, og vi ved også vel, at det bliver meget beskedent, hvad man overlader til de ærede udvalgsmedlemmer at cirkle rundt med. Landbrugsministeren har forhandlet, og han er kommet med sit resultat. Jeg kan sige på mit partis vegne, at af-

gørende for vor endelige stilling til de enkelte lovforslag bliver det naturligvis, hvilket materiale landbrugsministeren kan fremlægge. Men jeg skal slutte med at understrege, at vi naturligvis ser med megen skepsis på, at støtten til landbruget udvides med et så overordentlig betydeligt beløb, som der her er tale om, samtidig med at landbruget anmelder nye krav til monopoltilsynet og derigennem nye stigninger af levnedsmiddelpriiserne — noget, som vi alle har meget betydelig interesse i at undgå.

Vi vil deltage i udvalgsforhandlingerne med stor interesse og meget nøje følge de oplysninger, ministeren kan give os; det er — jeg håber, det er fremgået — ikke uden en ganske betydelig skepsis, vi har modtaget dette kompleks af lovforslag.

Svend Haugaard: Landbrugsministeren vil nok få brug for mere end almindelig velvilje, hvis de 4 lovforslag, som behandles her i dag, skal bringes på det tørre inden for de sidste 6 mødedage, denne samling har igen. Jeg er naturligvis klar over, at landbrugsforhandlingerne, der trak i langdrag, har hovedskylden for den opståede tidnød for en del af lovforslagene — det gælder dog ikke de to af dem — men alligevel må det siges at være utilfredsstillende, at man skal jaskes disse lovforslag, hvoraf enkelte er ret omfattende, igennem på ganske få dage. Jeg må også, som enkelte andre har sagt det, sige, at det er utilfredsstillende, at sagen er afgjort på forhånd.

To af lovforslagene, kornordningslovforslaget og lovforslaget om tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter, er udformet på en måde, der hindrer radikal tilslutning, og det sene tidspunkt samt forhåndsaftalerne giver jo ingen mulighed for, at vi kan komme hinanden nærmere gennem en kompromisløsning. Vi er derfor ikke i stand til at være med i nogen velvilje over for disse lovforslag — og jeg vil i det hele taget ikke påstå, at det bliver lutter tornefri roser, vi er i stand til at uddele til landbrugsministeren ved denne lejlighed.

Det radikale venstre støtter meget gerne foranstaltninger, som kan virke salgsfremmende, og som yderligere kan gøre dansk landbrug konkurrencedygtigt. Det vil sige, at vi gerne vil støtte en appel til dygtiggørelse, sikre konsulenthjælp og forsøgs-